

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei:

Pe an 15 cor.
Pe jumătate de an 8 „
Pentru străinătate 20 „

Redacția și administrația:

Cernăuți, strada Dominicului 16A

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele:

Un rând petit odată . . . 40 bani
De două ori 70 „
De trei ori 100 „
Un număr costă 30 bani.

Toată Bucovina liberă.

Acuma în numărul trecut am fost amintit, că în urma tratatului de pace cu România, cele trei districte încă ocupate de oștirile române în scurt vor fi liberate și se vor întoarce sub stăpânirea noastră, de oarece în tratatul acesta Români au fost obligați să părăsească teritoriile ocupate. În 7 Martie dimineața au intrat oștirile noastre în Sirete, primite cu o bucurie nespusă de populațiunea rămasă credincioasă împărăției, cu toate că a trebuit să sufere multe prin aproape doi ani de invaziune dușmană. Bucuria a fost cu atât mai mare, când Siretenii au văzut intrând în oraș un batalion din regimentul nostru 41. În 10 Martie orașul a fost vizitat de mareșalul de câmp K ö v e ß, comandantul suprem al frontului din Bucovina și Transilvania, care a transmis orașului salutul împăratului și expresia bucuriei, că Siretele a fost liberat de invaziunea dușmană. Majestatea Sa a luat cu recunoaștere la cunoștință raporturile despre ținuta patriotică a populațiunii. În 8 Martie oștirile noastre au intrat în Gurahumorului și în Suceava, primite cu același entuziasm ca în Sirete. Cel mai mult a suferit districtul Gurahumorului. Jumătate din oraș a ars. Din 7000 locuitori au rămas numai 3000. În Solca nu-i nici o casă. Părteștii de sus și de jos, Paltinosa, Ilișești ș. a. sate din district n'au suferit nimic. Conte E z d o r f însoțit de locțiitorul său consilierul de curte T a r a n g u l a vizitat în 10 Martie orașele Sirete, Suceava și Gurahumorului și mai multe sate din districtele aceste, luând măsurile

necesare pentru înlesnirea traiului în părțile aceste. Biroul pentru traficul cerealelor a început acuma cu transporturile de păpușoiu în districtele numite, de oarece e mare nevoie de pâne.

ORAȚIUNEA

dep. Isopescul-Grecul în parlament.
(21 Faur 1918).

Înaltă cameră! Dacă am luat cuvântul în numele clubului parlamentar român în desbaterea de acum, n'o fac ca să părăsesc directivele politice ale partidului meu, ci mai vârtos a ținea neclintit la ele. Noi Români am votat în tot timpul războiului necesitățile statului, între care se numără înainte de toate budgetul, căci am crezut și credem, de a împlini prin aceasta o datorie politică. Războiul ca atare este o stare de boală a statului. Vindecarea lui trebuie ațintită numai prin o concentrare deplină a puterilor la mersul vindecării, la obținerea păcii. Mersul acest al vindecării prin nimic nu voim să-l trăgăm nici să-l împiedicăm. Voim să facem totul, ca să înainteze. Și în sensul acesta incuviințăm guvernului aceia, ce-i de neapărată lipsă pentru viața statului: budgetul.

Prin aceasta însă nici decum nu este exprimată încredere în stările ce domnesc acuma în împărăție. Nu vorbesc de încredere pentru guvern, pentru că și principiile profesate de ministru-președinte ca programă în discursul său de inaugurare, în urma evenimentelor de războiu și în urma împrejurărilor politice externe au alunecat rău de pe alea adevărată. Dacă însă programa aceasta cu principiile ei, democratizare și autonomie pentru na-

țiuni, este serios intenționată și ar fi realizată, atunci n'am putea refuza guvernului încrederea noastră, de oarece drept zis punctele aceste din programă formează fundamentele viitoriului politic dorit de noi.

Dela principiile fixate de mine pentru politica Românilor austriaci în 15 Iulie 1917 nu ne abatem nici decum. Nu înțelegem însă sub democrație numai egalitatea individuală; sub democrație înțelegem democrația națională a egalității națiunilor. Nu recunoaștem privilegiu naționale, fie de gradul întâilea, al doilea sau al treilea; noi cerem deopotrivă îndreptățire a tuturor națiunilor și în toate privințele; nu ne lăsăm împăcați cu apanaje politice. Nu voim să fim o națiune de al doilea rang.

Nu precizez punctul meu de vedere la problemele mari politice, fiindcă aceste probleme nu ne ating direct pe noi Români austriaci; în expunerile principiilor, prin care sunt fixate cererile noastre, am însemnat marginile, în cari vom apăra bunurile noastre naționale față de oricine și fără cruțare, când la fixarea rânduirii definitive în stat va fi să se hotărască asupra sorții noastre ca națiune și ca austriaci.

Azi înadins nu voiu să revin la raporturile Românilor din Ungaria și la chestiunea păcii cu România cu toate că aceste două chestiuni odată în sfârșit trebuie discutate înaintea publicității mari. Noi Români austriaci nu ne simțim politicește atât de puternici, ca să avem o înrăurință hotărâtoare în aceste chestiuni naționale de ordin principal. Despre soarta Românilor din Ungaria s'a vorbit acuma adese în parlament, în timpul din urmă

nu numai din partea Românilor. Ceia ce se petrece acum în părțile românești ale Ungariei, este cunoscut lumii întregi. Războiul a închis fraților noștri de dincolo calea publicității. Zidul ce l'au ridicat stăpânitorii la granițele Ungariei, e închis pentru fiecare și numai rar răsună peste ele strigătul naționalităților chinuite. Dar și zidul acesta la urmă se va sdruncina și atunci Europa întregă se va mira, ce mijloace iscusite s'au întrebuintat la persecuțiuni politice, pentru a nimici naționalitățile din Ungaria. Nu voiu să vorbesc azi de pocesele politice, de calumniările Românilor, care nici la treptele tronului nu se opresc, de temnițele, de legile școlare și de atâtea alte măsuri și în fine nici de faimosa reformă electorală, căci atunci ași trebui să vorbesc ceasuri întregi. Una însă vreau să spun: Stăpânitorii de acum din Ungaria să nu uite, că vor avea de întimpinat încă grele vremuri, dacă nu voiesc să înțeleagă semnele vremii și să împace celelalte naționalități. Una s'o știe ei însă: Întrebuinteze ei ce mijloace vor, națiunea română nu vor nimici-o. Peste pământul, unde ei locuiesc acum de peste 2000 de ani, a trecut migrațiunea papoarelor în măsură mai mare decât oriunde. Toate popoarele Asiei au trecut pe aice, omorând și pustiind cu foc, națiunea băștinașă a Românilor a rămas însă, a trăit și va trăi mai departe, cât vor fi oameni pe pământ.

Ce privește raportul nostru ca Români austriaci față de regatul României numai D-zeu unul știe, cu câtă convingere lucrăm totdeauna precum și în războiul acesta, pentru ca România să se alăture puterilor centrale.

A venit apoi declararea războiului din partea României, momentul cel mai trist în viața Românilor austriaci. Ca și înainte, fără a șovăi, am luptat cu fidelitate încercată din bătrâni pentru patria și dinastia noastră și ar însemna numai o repetiție acelor lucruri ce li-am spus și dovedit în camera aceasta înaltă în 15 Iulie, dacă ași vorbi de faptele vitejești ale tuturor regimentelor românești din Austria și din Ungaria. Sute de mii de Români pe toate câmpurile de luptă au suferit moarte de viteji; o dovadă mai bună pentru iubirea lor de patrie nu se poate.

Dar' și în privința politică Români austriaci au propus și pregătit o soluțiune favorabilă pentru popoarele monarhiei în raportul cu regatul României prin o legătură dinastică a monarhiei cu regatul românesc. Dacă nu se aspiră la soluțiunea aceasta — și se pare că nu —, atunci vor fi la mijloc aceleași puteri, care la timpul său au zădărnicit o legătură mai intimă a acestor state. Poarte ei înaintea lui D-zeu și a istoriei răspunderea; am făcut datoria noastră din dragoste pentru națiunea și patria noastră!

În legătura aceasta nu voiu să evit, de a vorbi și de negocierile de pace cu România. Ieri ministru-președinte ungar a spus următoarele ca răspuns la interpelația deputatului Szasz:

»Noi negociăm indecomun numai în privința întregirii armistițiului ce-l avem cu România; acestuia vor urma probabil în scurt negocieri de pace. Din punctul nostru de vedere voim să rânduim raportul nostru cu România după putință pe cale pacinică, dacă nu, vom recurge la puterea armelor. În decursul acestor negocieri este datoria noastră firească, de a scuti interesele noastre de stat în toate privințele. Condițiunile de pace nu sunt încă hotărâte, nici la unele chestiuni teritoriale ce s'au amintit aice nu pot spune nimic, de oarece aceasta depinde de aranjamente internaționale. Aceste chestiuni nu ne ating numai pe noi și România; cu toate aceste observ, că știm să scutim drepturile noastre, mai întâiu din punct de vedere al apărării, al doilea din punct de vedere economic și al treilea din punct de vedere al traficului, și anume atât pe apă cât și pe uscat, al patrulea în direcția aceia, ca orice amestec din partea României în afacerile noastre să fie imposibilă«. Nu știu, când s'au amestecat ei. »Voim chiar, ceia ce nu ne poate fi indiferent, să asigurăm în orice privință soarta conaționalilor noștri ce locuiesc în România«. Nu știu cine-s conaționalii, Ungurii sau Români. »Ce privește chestiunea, ca un Transilvănean să ia parte la negocierile de pace, presupun, că în orice caz un Ungur va lua parte ca negociatori cu drepturi depline la

negocieri«. Deci un ministru pentru afacerile externe coordonat. »Cred, că între ei vor fi și Transilvăneni«. Deci un negociator, și între negociatori — acum deodată mai mulți — vor fi și Transilvăneni. »Trebuie însă să accentuez, că aceasta nu-i o chestiune transilvăneană, ci o chestiune ce interesează toată Ungaria«.

La aceste voiu să observ numai: Noi renunțăm, de a înrăuri mersul negocierilor de pace prin agitațiuni. Ministeriul nostru de externe va știe, cât de departe poate să meargă, ca să obțină pacea cu România. Trebuie însă să spunem, că cuvântul totdeauna înțeles pe dos: Vae victis! (Vai de cei învinși) nu trebuie să îndemne la excese și exaltări, cari nasc germele revanșei pe viitor și al războaielor. Conte Czernin a fost ministru plenipotențiar în România și cunoaște evident bine țara și oamenii. După cum știu prea bine, el n'a fost răuvoitor Românilor. Nu cunosc însă părerea lui de acum despre țara, după ce guvernul de atunci și regele cu toată prevenire sinceră au ales calea cea mai rea a războiului cu noi, spre nenorocirea lor și a națiunii. Sunt însă convins, că contele Czernin în cunoștința misiunii sale însemnate și înalte, ce o are azi, nu va lăsa să răsplătiască prietenii Austriei în regat și poporul aceia, pentru ce un rege rău sfătuit și un regim ușuratic sunt de vină.

Contele Czernin trebuie să aibă în vedere, că voim o pace cinstită, dar' trainică și că pacea aceasta poate fi numai atunci trainică, dacă se va evita totul, ce poate fi cauza pentru certe viitoare. Dacă-i așa, atunci să citească el încă odată declarațiile de ieri a ministru-președintelui ungar și el va vedea, cât de mult se depărtează punctul de vedere al ministru-președintelui ungar de principiul »fără anexiuni și fără contribuțiuni« și câte pot fi prea mult, dacă se tinde la aceia, de a mulțami pe Maghiarii și Bulgarii și de a lăsa la o parte interesul general al monarhiei.

Ce privește situația Românilor austriaci din Bucovina, se poate caracteriza cu puține cuvinte. Dorim, ca soarta noastră să fie hotărâtă după principiile noastre programatice a drep-

tului de volnicie a națiunii în sinul Austriei. Noi ținem la dreptul istoric al Românilor pe pământul Bucovinei, recunoaștem însă, că în cursul vremii națiunea Ucrainilor s'a statornicit într-o parte a țerii și că ea locuiește azi aproape exclusiv în patru districte mari. Dacă în urma cererilor eventuale ale Ucrainilor, de a face din Galiția o provincie ucraină, ni s'ar cere, ca districtele ucraine să fie despărțite de Bucovina și atașate provinciei ucraine din Galiția compatrioții noștri ucraini abia ar afla greutatea la noi, dacă numai țara buștină ar păstra și mai departe ca provincie neatârnată autonomia ei.

Cu aceasta, cred, vor fi înțeleși și Nemții bucovineni, cu carii totașa ca și cu jidanii, întotdeauna ne-am înțeles bine. Ceia ce însă vom apăra fără cruțare până la ultima picătură de sânge, față de oricine și fără orice rezervă, este pământul românesc al Bucovinei, întrucât e locuit de Români. Protestăm contra faptului, că în egoismul nimernic al politicianilor localnici se fac deja acum agitații în țară, cari urmăresc scopul, de a face artificial majorități ucraine, pentru a putea apoi reclama teritorii nouă pentru națiunea ucraină și a le incorpora. Nu uitați că noi Români trăim încă și că momentul nu e potrivit pentru fapte naționale.

Cel mai rău e însă, cu ce mijloace agenții naționali caută să ațâțe lupta națională. Se spune că chestiunea socială servește de platformă pentru lupta aceasta. Astfel de agitații au în timpurile aceste cu idei bolșevichiste însă ca urmare primejdia, că lupta națională adăpată cu făgăduieli sociale poate să pregătească nu numai succese naționale momentane, dară și răsturnări, de ale căror excese ne ferească D-zeu.

Și de aceia îmi pare important, de a spune națiunii ucraine în momentul acesta: Cu ajutorul providenței ați ajuns la succese mari neașteptate. La D-Voastră principiul dreptului de volnicie a națiunilor a aflat întâiașdată expresie reală. Să nu cădeți în greșala îngrozitoare, care V'a suprimat veacuri întregi: de a trăi din sângele altor națiuni. Vom fi vecini și de aceia voim să încunjurăm totul, ce poate aduce ceartă. Între noi fie pace, acum și pe viitor! Cu aceasta am sfârșit.

Pacea cu România.

Pertractările de pace cu România urmează în castelul Cotroceni. Delegatul român ministrul de justiție Argentoianu a cerut delegaților noștri precizarea cererilor pentru rectificarea graniței. Cu cererile acesta a plecat ministrul la Iași ca să se puie în legătură cu guvernul român, pentru a se întoarce apoi iarăși la București. Deoarece s'a arătat, că în timp așa de scurt, nu se pot discuta apriat toate chestiunile, s'a hotărât prelungirea termenului până în 25 Martie. Ministrul plenipotențiar român din Londra, Mișu care a fost numit ministru pentru afacerile externe a petrecut zilele aceste, în călătoria sa din Paris la București, în Viena, având întrevederi cu oamenii noștri de stat. Se așteaptă, că Mișu va lua conducerea pertractărilor în locul lui Argentoianu. Și un politician român din Bucovina va lua parte la pertractările de pace din București ca reprezentant al Românilor austriaci. Gazetele din Viena aduc știrea, că delegații noștri vor cere numai decât o îndreptare a graniței Bucovinei, fiind ea foarte rea față de România. Mai ales se cere îndreptarea graniței la Cernăuți, Sirete, Suceava și Vatra Dornei, pentru a feri orașele aceste de o invaziune dușmană. Gazetele polone aduc știrea, că o parte din Basarabia, și anume Hotinul să fie împreunat cu Bucovina.

Ce privește chestiunea Basarabeană se pare că încă nu s'au luat hotărâri definitive. În tractatul dela București nu se amintește nimic de Basarabia, ceia ce nici nu se putea, deoarece aceasta e o chestiune ce trebuie rezolvată între România și Rusia. Puterile centrale nu vor face grăutăți la împreunarea Basarabiei cu România drept despăgubire pentru pierderea Dobrogei, ceia ce se vede și din tractat, în care s'a făcut Românilor concesiunea, să menție o parte din oștire concentrate, până ce se va face împăcarea cu Rusia. Din Chișinău vine știrea, că Basarabia s'a declarat independentă ca o republică moldovenească. Acuma Rusia ar trebui să respecte voința Basarabenilor de a-și hotărî soarta și atunci n'ar fi greutatea pentru împreunarea Basarabiei cu României, cu atât mai mult, că oștirile românești au ocupat o parte mare din Basarabia!

După pacea cu Rusia.

Grija guvernului rusesc este acum, ca așa numitul parlament rusesc, sovietul, să recunoască pacea cu Germania și cu noi. Greutăți face numai fostul ministru pentru afacerile externe și delegatul dela Brest-Litowsk Troțchi, care agitează acum pentru un nou războiu, nevoind să recunoască pacea încheiată prin Lenin. Situația guvernului Lenin are de întâmpinat mari greutatea, ceea ce se poate vedea și din mutarea guvernului dela Petersburg la Moscva, de oarece nu se mai simția în siguranță la Petersburg. Sovietul întrunit la Moscva să fi recunoscut acum pacea încheiată, după cum o vestește o știre din Franța. Dușmanii noștri, cari prin încheierea păcii cu Rusia, au suferit o lovitură foarte grea, caută să se răzbune asupra Rusiei, însărcinând-o pe Japonia, să ocupe partea răsăriteană din Siberia. Prin aceasta s'ar ivi greutatea nouă pentru Rusia, care se află acum în complectă desorganizare. Acuma mai vine însă pertractarea de pace cu Ucraina, având a se stabili granițele între aceste două țeri, care până acum formau un stat. Încheierea păcii cu Ucraina este una din condițiunile tractatului de pace cu Rusia, care s'a obligat să facă în scurt timp pace cu Ucraina. Aceasta este în interesul nostru, de oarece voim ca Ucraina să aibă pace din partea Rusiei, pentru ca să se poată organiza și a ne da cerealele făgăduite, ca să ne ușurăm traiul. Oștirile noastre înaintate în Ucraina pentru a restabili rânduială și de a scuti populațiunea pacinică de bandele roșii din Rusia, au luat acum Kiev-ul, capitala Ucrainei, și au intrat în Odessa, portul cel mai însemnat la Marea-Neagră. Astfel în scurt timp putem aștepta transporturile de cereale din Ucraina.

Din durerile zilelor de azi.

Unde am ajuns noi cu cultura în veacul douăzeci? Unde e munca omenimii întregi de-atâtea decenii pe fiecare teren, ce se va alege din viitorul generației de mâne?

Oare în vremurile aceste deși atât de grele nu-și pune fiecare individ întrebări de felul acesta și nu clatină din cap când prevede catastrofa care-i așteaptă pe-acei de mâne.

Omul e tot cea mai mare fiară, care există. El, deși superior tuturor vietăților de pe pământ, arată că atunci când crede că a ajuns culmea culturii, poate cădea jos de tot, și întrebunțează cele mai urâte și groaznice mijloace pentru a curma celui ce-i stă în față viața?

Dar ce zice oare contrazicerea?

Ani întregi de zile el se chinuiește începând din băncile școlii simple, pe băncile universităților celor mai alese, ca apoi de pe catedre înalte să poată face legile pentru ce-i de-apoi. Câtă mizerie, cât chin, câtă luptă sufletească și trupească până unde ajunge acolo, unul, pentru a-și putea da o bucată de pâine sigură la gură, altul pentru a pune ceva însemnat pe altarul omenirii jertfindu-se totul pentru dânsa. Apoi străduințele vecinice de-a ținea întregul acesta, cu mașinaria complicată pe uscat și pe apă. Câtă iscusință de a lega un oraș de altul, o țară de alta, contingente, spre a completa progresele noi, câtă muncă uriașă prin atâtea mii de fabrici.

Până unde și ce n'a iscodit acest cap mic de om c'un pumn de crieri? Pământul întreg e al lui, peste ape e stăpân și chiar sus în atmosferă unde natura domnia nestinghiritoare a ajuns puterea lui, măsurând-o pe aparate cu aripile unei paseri, și nu odată a căzut jertfă încercărilor. S'ar crede, că aici ar trebui să finească iscusința încercărilor lui, că ar fi un părete, peste care nu mai poate trece înainte. Dar ce putem noi spune astăzi. Cine știe dacă nu vom putea fi odată în contact cu oameni, cari învățații stelelor spun, că locuiesc în feliurite planete și vom putea vedea pământul ca o stea din sferile de sus.

La ce însă creșterea pentru a omori în om atragerea spre rău, a cultiva frumosul pentru a desvolta simțemintele nobile, când tot el le nimicește?

Ce s'a ales în răboiul acesta, care durează al patrulea an din toate străduințele lui de-atâtea decenii. Unde-i cultura sufletească, unde-i nobleța sufletului când el a ajuns să omoare pe cel de sama lui cu cele mai iscodite mijloace. Unde sunt orașele frumoase cu clădiri măiestre, sate întregi cu lanuri bogate de aur, copii rămași fără căpătâi, pribegi pe cele drumuri. A venit ca o urgie, ca un blestem peste

capetele celor pacinici, celor lipsiți de bunuri pământești și i-a alungat pe poteci străine de și-au dărâmat și sărăcia.

A spulberat întregul acesta c'o ușurință și nepăsare nemaipomenită cum spulberă valurile mării nășipul de se pierde în adâncimi.

Astea toate el le-a făcut, el care mai demult închina tot binele întreg pe altarul culturii.

Ce-a mai rămas azi. Pustie, ruini și iar ruini din ceea ce- fost odată. Chiar țărâna din pământuri e scormonită, și acei ce dorm de mult somnul vecinicii ne mustră în visuri sinistre că le turburăm somnul și'n morminte.

Când se va imblânzi sălbătăcia lui domolindu-se, iarăși el să poată cuvânta în tuspătru părți a lumii pacea, ca apoi cu brațele noi și tari la muncă să uităm de vremuri de bejenie, de zile grele de urgie cari au venit peste noi, pribegind pe plaiuri străine unde am lăsat avere și copii.

Și-apoi într'o bună demineată va răsări iarăși soarele bun, va încălzi pe cei nenorociți și sermani și le va mângăia durerea, din zilele trecute.

A.

Știri mărunte.

Nașterea unui prinț împărătesc. În 11 Martie a. c. împărăteasa noastră a născut un prinț, care în 13 Martie a fost botezat, primind numele Carol Ludvig. Până acuma împăratul se bucură de patru copii: principele de coroană Francisc Iosif Otto, născut în 20 Noemvre 1912, arhiducesa Adelheid, născută în 23 Ianuarie 1914, arhiducele Robert Carol, născut în 8 Faur 1915 și arhiducele Felix Friedrich, născut în 31 Mai 1916. Cu ocazia aceasta Impăratul a dat un ordin de amnestie, însărcinându-l pe ministrul de justiție, să-l facă propuneri pentru amnestierea persoanelor, cari sunt pedepsiți pentru călcarea legilor și sunt demni de considerare, pentru ca să li se ierte pedeapsa.

Comitetul țerii a ținut Sâmbătă, în 16 Martie a. c. în Stanislau o ședință, care s'a ocupat în primul rând cu restabilirea Bucovinei. S'au ales delegații, cari vor reprezenta țara în comisiunea țerii pentru restabilirea Bucovinei. Comisiunea aceasta peste scurt va ținea prima ședință în Cernăuți. Comitetul țerii se va muta în luna lui Aprilie din Stanislau la Cernăuți.

Intoarcerea refugiaților Bucovineni. În 8 Aprilie va afla loc în Cernăuți o conferință convocată de ministeriul de interne, în care se va discuta chestiunea intoarcerii

refugiaților în țară. Noi am fost amintit acuma odată însemnătatea deosebită a chestiunii pentru lucrarea câmpului. Am crezut că forurile competente totuși odată vor avea milă de acești refugiați cari au fost destul chinuți în străinătate. Cu mirare aflăm că abia în 8 Aprilie se va ținea o conferință în care se va hotărâ soareea acestor nenorociți. Aceasta înseamnă, că intoarcerea refugiaților în cel mai bun caz va urma abia vara sau chiar la toamnă. Avem nădejdea însă că delegații noștri la conferința aceasta vor stărui, ca să li se facă odată și refugiaților noștri dreptate — și mai ales acuma când toată Bucovina e liberă.

Examenle de capacitate pentru școlile elementare și cele civile cu limba de propunere nemțască vor afla loc în 15 Aprilie a. c., iar cele cu limba de propunere românească în 19 Aprilie. Cererile pentru admitere la examen sunt de înaintat până'n 25 Martie.

Mijlocirea muncitorilor s'a rânduit prin ordinul ministerial din 24 Decemvrie 1917 pentru timpul războiului astfel, că pentru Bucovina s'a înființat un birou anume pe lângă guvern cu numirea: guvernul țerii, biroul țerii pentru mijlocirea muncitorilor. Acest birou are chemarea, să promoveze și să supravegheze mijlocirea muncitorilor.

Știri ultime.

Din București sosește știrea, că tractările de pace cu România iau un curs foarte favorabil, astfel că se poate aștepta în scurt încheierea păcii. Fostul ministru Alex. Marghiloman, un bun prietin al puterilor centrale, care la cucerirea Munteniei a rămas în București, să fi plecat la Iași. Călătoria aceasta se aduce în legătură cu svonul, că peste scurt Marghiloman va fi însărcinat cu formarea unui ministeriu nou.

— Sovietul rusesc dela Moscva a recunoscut pacea încheiată la Brest-Litowsk.

— Oștirile austriace și germane au cucerit orașul Odessa pe marea neagră, aflând acolo mari magazine cu cereale de tot felul.

Calendar Martie 1918

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	4 C. Gerasim.	17
Luni	5 M. Conon	18
Marti	6 SS. 42 Martiri	19
Miercuri	7 M. D. Gherson	20
Joi	8 P. Teofilact	21
Vineri	9 † SS. 40 Mart. din Sev.	22
Sâmbătă	10 M. Codrat	23
Duminică	11 P. Sofronie	24
Luni	12 C. Teofan	25
Marti	13 P. Nichifor	26
Miercuri	14 C. Benedict	27
Joi	15 M. Agapie	28
Vineri	16 M. Sabin	29
Sâmbătă	17 C. Alexie	30